

Klarinet a jasmín

Slávek Janoušek

U hřiště na zábradlí jsme seděli bušili do kytary
holky říkaly, že jsme stejně na hlavu padlí
a jako si nás nevšimali, že už jsou starý
nejkrásnější tehdy byla Romana a taky Klára a Simona

Kdo byl pro nás nejvíc trapnej, byl ten kluk co loudil stupnice z klárinetu
co ani Dajánu nemoh' zahrát, tak byl špatnej,
ale otvíral si okno, jinak neřek' větu
nejvíc z něho umírala Romana a taky Klára a Simona

Jednou hrál na školní besídce k únorovému výročí
holky se smáli až to zapomněl, kvůli pohledům přímo do očí
díval se na ně na žíněnkách a jen se červenal
a nám byl jenom pro smích
byl prostě jinej stejně cvičil dál
až ztratil ten ostych a z okna tryskal klárinet a voněl jasmín
jen bůh ví jak mě štval, když třeba tohle hrál...

Tja da da dááá...

Časem se i lidi mění a ten kluk co loudil stupnice z klárinetu
co ani Dajánu nechtěl zahrát, tak už tu není
nejvíc nás vzalo jak se pak měl k světu
nejprve s ním začla chodit Romana a potom Klára a Simona

Na abiturientském večírku jsem se náhodou dozvěděl,
že teď žije s nějakou Dajánou daleko za vodou, to bych taky chtěl
na parníku Louisiana prý na klárinet vyváří
Ó Mississippi kalná
ten je tak leda k ruce kuchaři 'dyť od nás jako já
říkám si to chce klárinet a zkouším od Cé
zatím mně nechtějí ani v dechovce

tam dá da dam...

Tři čtyři...

tam tá da dam pja pá da dam...

ještě uvidíš...

tů dů du du 'kvik', ále...

Juch, já da dam dá da dáá...

a vítězný trilek na závěr...

blblblblblbl...

šmitec... šmitec... konec...

blblblblblb...

aha, emh, pardon